

VEDLEGG

DET KONGELIGE UTENRIKSDEPARTEMENT

Utenriksministeren

Stortinget
Utenriks- og forsvarskomiteen
v/leder Anniken Huitfeldt
0026 Oslo

Oslo, 17. februar 2019

Jeg viser til brev av 11. desember 2019, hvor det bes om Utenriksdepartementets uttalelse til representantforslaget i Dokument 8:15 S (2019-2020) om krav om merking av varer som kommer fra områder okkupert av Israel.

Forslagsstillerne viser til EU-domstolens avgjørelse av 12. november 2019. I denne saken vurderte EU-domstolen tolkningen av forordning 1169/2011 (matinformasjonsforordningen) artikkel 9(1) om obligatorisk merking av næringsmidler, herunder kravet om at varene skal merkes med opprinnelsesland eller opphavssted. Matinformasjonsforordningen skal sikre et høyt nivå av forbrukervern og gi forbrukere god informasjon om næringsmidler som gjør dem i stand til å ta informerte valg. Denne rettsakten er innlemmet i EØS-avtalen, og er gjennomført i norsk regelverk gjennom forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften).

Saken det gjelder er en såkalt prejudisiell foreleggelse, der en fransk domstol ba EU-domstolen om å avgjøre spørsmål om tolkningen av EU-retten. EU-domstolen svarte bekræftende på spørsmålet fra den franske domstolen om hvorvidt det er et krav etter artikkel 9(1) i ovennevnte forordning at et produkt fra et territorium okkupert av Israel må merkes både med territoriell opprinnelse samt med at produktet stammer fra en israelsk bosetting.

I domsavsigelsen la EU-domstolen vekt på at informasjon om næringsmidler til forbrukerne i henhold til matinformasjonsforordningen må gjøre dem i stand til å ta informerte valg, ikke bare knyttet til helse, økonomi, miljø og sosiale forhold, men også hva gjelder etiske vurderinger og internasjonale rettslige forpliktelser.

EU-domstolens avgjørelse er i tråd med EU-kommisjonens tolkningsuttalelse av 11. november 2015 knyttet til eksisterende regelverk for opprinnelsesmerking, med henblikk på anvendelsen av dette på varer fra israelske bosettinger i områder utenfor Israels 1967-grenser.

EU-medlemslandenes oppfølging av EU-domstolens avgjørelse synes å variere. Minst ett land har utstedt en egen veileder om merking av næringsmidler fra områder okkupert av Israel, mens flere EU-land synes å anse sin egen, eksisterende praksis for å være i tråd med EU-domstolens avgjørelse.

Praksis fra EU-domstolen etter 2. mai 1992 er ikke formelt bindende for Norge i henhold til EØS-avtalen, men slik senere praksis vil likevel tillegges stor vekt. En formålsbasert tolkning av EØS-avtalen, samt lojalitetsplikten, tilsier normalt at man etterstreber en ensartet tolkning og anvendelse av reglene.

I vurderingsprosessen vil det imidlertid også tas stilling til hvorvidt det foreligger særnorske hensyn som tilsier at norsk regelverk bør fravike fra tilsvarende regelverk i EU i den aktuelle saken.

Saken er gjenstand for vurdering i regjeringen.

Med vennlig hilsen

Ine Eriksen Søreide